

ved Salg af Varer her i Landet, i det store og hele ligger væsentlig over den Fortjeneste, der beregnedes ved tilsvarende Salg før Krigens Begyndelse den 1. August 1914. Eksempelvis kan nævnes, at et herværende Firma, hvis Fortjeneste paa Fernis i August Maaned 1916 var 14 à 27 pCt., i Januar Maaned 1917 beregnede sig indtil 102 pCt. Fortjeneste, at et andet herværende Firma i Løbet af Aaret 1916 forhøjede sin Fortjeneste paa Voks fra ca. 30 pCt. til op imod 150 pCt., og at et tredje Firma, ligeledes her i Byen, som tidligere normalt beregnede sig ca. 33 pCt. Fortjeneste paa engelsk Maskingarn, i Januar Maaned 1917 beregnede sig ca. 145 pCt.

Ved Bedømmelsen af en Regel om Fortjenesteberegning, der henviser til at beregne procentvis i Forhold til Varens Pris, vil det selvfølgelig være af afgørende Betydning, hvorledes Varepriserne har stillet sig siden Krigens Begyndelse. Til Oplysning om Verdensmarkedets Prisforhold henvises til det engelske Tidsskrift »Economist«s Pristal, hvorefter den Varemængde, som i Juli Maaned 1914 paa Verdensmarkedet kostede 2 565 Kr., i Juli 1919 — efter en Gennemsnitsberegning — kostede 6 450 Kr., altsaa 151,46 pCt. mere, og at Prislejet stadig er stigende, i November Maaned til ca. 172 pCt. Den Næringsdrivende, som i Juli Maaned 1914 beregnede sig 20 pCt. Fortjeneste paa en Omsætning af 2 565 Kr., vilde altsaa i Juli 1919, hvis han omsætter samme Varemængde, med en Fortjeneste paa 20 pCt. af dennes Pris indkassere et Beløb, der er 151,46 pCt. større end hans Fortjeneste-beløb var i Juli Maaned 1914. Under Hensyn til de fra Det statistiske Departement foreliggende Oplysninger om Prisstigningen her i Landet synes det derfor ikke at kunne siges, at man vil gaa den indenlandske Handel i dens Helhed for nær ved som almindelig Regel at fastslaa den før Krigen benyttede Fortjenesteprocent som Grænse for Fortjenesteprocenten nu, idet der samtidig aabnes Adgang til at forhøje Fortjenesteprocenten i de Tilfælde, hvor Vareprisen ikke er steget i samme Forhold som Generalomkostningerne, og omvendt til at begrænse Fortjenesteprocenten i de Tilfælde, hvor Vareprisen er steget i langt højere Forhold end Generalomkostningerne. Man skal i denne Forbindelse minde om, at der i Efteraaret 1918 med Foreningen af københavnske Manufakturgrossister, Dansk Tekstil-Union og Repræsentanter for Herre- og Damekonfektionsbranchen var sluttet en Overenskomst om Fastsættelse af en saadan Regel for Fortjenesteberegning og Manufakturvarer, saaledes som nærmere udviklet i den med Kommissionens Skrivelse af 12. December 1918 til Indenrigsministeriet — dets Journal Nr. 1919/4008/120 — fulgte i den som Underbilag II med Bilag B fulgte Skrivelse af 23. Januar 1919 fra Foreningen af københavnske Manufakturgrossister, hvilken Skrivelse formentlig er Aarsagen til, at Indenrigsministeriet ikke udfærdigede de foreslaaede Bestemmelser, skønt Kommissionen fastholdt sin Indstilling derom. — Man kan ogsaa henvise til Grundsætningen i Profiteering Act § 1, 2det Stykke (Bilag G) og til de norske Prisforskrifter af 11. Oktober 1918 § 1 (Underbilag I til Bilag H) samt til et Forslag til »Lag till förekommande av oskåliga pris under de av kriget fremkallade undantagsförhållandena«, som den finske Regering den 10. f. M. har forelagt den finske Rigsdag.

Af de øvrige prisregulerende Bestemmelser af almindelig Karakter maa man anse det for nødvendigt at bevare det i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 23. December 1915 indeholdte Forbud mod visse langvarige Kontrakter, idet saadanne efter Omstændighederne i høj Grad vil kunne modvirke en virkelig fri Konkurrence.

Af Hensyn til den særlige Betydning, Priserne for Levnedsmidler har, maa man endvidere finde det paakrævet, at den ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 27. November 1916 paalagte Pligt til forudgaaende Anmeldelse af Prisforhøjelser paa Levnedsmidler bibeholdes.

Derimod finder man, at det vil være forsvarligt at ophæve det i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 3. Oktober 1918 indeholdte Forbud mod Oplagring af Levnedsmidler.